

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

1. บรรยายสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาด้วยคำร้อยละในเรื่อง สาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิภาค สถานที่พักอาศัย ข้อมูลของบิดามารดา ค่าใช้จ่าย การรับคัดเลือกแสดง คณะแผนเฉลี่ย การทำงานพิเศษ เหตุผลในการเข้าศึกษา และผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษา
 2. ผลการศึกษาปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีชั้นสูงของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) แสดงตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบพร้อมด้วย ค่าน้ำหนักบนองค์ประกอบ (Factor Loading) เสนอผลการวิเคราะห์พร้อมทั้งตีความและตั้งชื่อองค์ประกอบ
 3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่ม แสดงด้วยค่าสถิติบรรยาย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที (t-test)
- ส่วนผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการสัมภาษณ์เสนอโดยการบรรยาย

สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 487 คน ในด้าน สาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิภาค สถานที่พักอาศัย ข้อมูลของบิดามารดา ค่าใช้จ่าย การรับคัดเลือกแสดง คณะแผนเฉลี่ย การทำงานพิเศษ เหตุผลในการเข้าศึกษาและผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 9 สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาที่ศึกษา				
นาฏศิลป์ไทย	205	83.7	171	71.8
นาฏศิลป์สากล	3	1.2	3	1.3
ดุริยางค์ไทย	27	11.0	48	20.2
ดุริยางค์สากล	-	-	6	2.5
คีตศิลป์ไทย	9	3.7	6	2.5
คีตศิลป์สากล	1	0.4	4	1.7
สาขาวิชาที่ไปศึกษาต่อ				
สาขาวิชาเกี่ยวกับนาฏศิลป์ดนตรี	-	-	37	37.0
สาขาวิชาอื่น ๆ	-	-	63	63.0

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มที่ศึกษาต่อและกลุ่มไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชา นาฏศิลป์ไทย ถึงร้อยละ 83.7 และร้อยละ 71.8 ตามลำดับ รองลงมาคือสาขาวิชาดุริยางค์ไทย โดยเป็นกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 11.0 และ กลุ่มไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 20.2 ส่วนสาขาวิชาที่กลุ่มไม่ศึกษาต่อไปเลือกเรียนใหม่ ณ สถาบันอื่นนั้น ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาอื่น ๆ ถึงร้อยละ 63.0 สาขาวิชาที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์ดนตรีเพียงร้อยละ 37.0

ตารางที่ 10 ภูมิลาเนาและสถานที่พักอาศัยในระหว่างศึกษา

รายการ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลาเนา				
ส่วนกลาง	61	24.8	92	38.2
ส่วนภูมิภาค	185	75.2	149	61.8
สถานที่พักอาศัย				
บ้านบิดามารดา	82	33.3	119	49.6
บ้านเช่า	15	6.1	9	3.8
หอพัก	114	46.3	78	32.5
บ้านญาติ	30	12.2	31	12.9
อื่น ๆ	5	2.0	3	1.3

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่มีภูมิลาเนาอยู่ในภูมิภาค คือ กลุ่มศึกษาต่อ ร้อยละ 75.2 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 61.8 สำหรับสถานที่พักอาศัยนั้นกลุ่มศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่หอพัก ร้อยละ 46.3 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่พักบ้านบิดามารดา ร้อยละ 49.6

ตารางที่ 11 ระดับการศึกษาของบิดามารดา

รายการ	กลุ่มศึกษาต่อ				กลุ่มไม่ศึกษาต่อ			
	บิดา		มารดา		บิดา		มารดา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	104	44.6	137	58.3	88	38.3	122	52.4
มัธยมศึกษา	50	21.5	36	15.3	61	26.5	52	22.3
อาชีวศึกษา	19	8.2	11	4.7	24	10.4	17	7.3
ปริญญาตรี	45	19.3	35	14.9	39	17.0	28	12.0
ปริญญาโท	5	2.1	5	2.1	10	4.3	7	3.0
ปริญญาเอก	2	0.9	1	0.4	-	-	-	-
อื่น ๆ	8	3.4	10	4.3	8	3.5	7	3.0

จากตารางที่ 11 พบว่า บิดามารดาของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยเป็นบิดาของกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 44.6 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อร้อยละ 38.3 มารดาของกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 58.3 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อร้อยละ 52.4 ระดับการศึกษารองลงมาของบิดามารดานักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม คือ ระดับมัธยมศึกษาระดับปริญญาตรีตามลำดับ

ตารางที่ 12 อาชีพและรายได้ของบิดามารดา

รายการ	กลุ่มศึกษาต่อ				กลุ่มไม่ศึกษาต่อ				
	บิดา		มารดา		บิดา		มารดา		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
อาชีพ									
รับราชการ	72	30.1	40	16.7	76	31.7	35	14.7	
รัฐวิสาหกิจ	11	4.6	2	0.8	13	5.4	3	1.3	
ธุรกิจส่วนตัว	36	15.1	45	18.8	45	18.8	60	25.2	
ลูกจ้างพนักงานเอกชน	13	5.4	7	2.9	14	5.8	10	4.2	
รับจ้างทั่วไป	40	16.7	30	12.5	35	14.6	34	14.3	
เกษตรกร	44	18.4	53	22.1	28	11.7	33	13.9	
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4	1.7	29	12.1	4	1.7	32	13.4	
อื่น ๆ	19	7.9	34	14.2	25	10.4	31	13.0	
รายได้ต่อเดือน									
ต่ำกว่า 5,000 บาท	59	27.4	92	46.0	48	22.2	63	30.3	
5,001-10,000 บาท	93	43.3	66	33.0	77	35.6	87	41.8	
10,001-15,000 บาท	30	14.0	23	11.5	40	18.5	31	14.9	
15,001-20,000 บาท	23	10.7	15	7.5	30	13.9	20	9.6	
มากกว่า 20,001 บาท	10	4.7	4	2.0	21	9.7	7	3.4	

จากตารางที่ 12 พบว่า บิดาของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการโดยเป็นบิดาของกลุ่มศึกษาต่อ ร้อยละ 30.1 และบิดาของกลุ่มไม่ศึกษาต่อ ร้อยละ 31.7 ส่วนอาชีพของมารดานั้น กลุ่มศึกษาต่อมารดาส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมถึงร้อยละ 18.4 แต่กลุ่มไม่ศึกษาต่อมารดาส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวถึงร้อยละ 25.2 สำหรับรายได้ต่อเดือนของบิดามารดานั้น ทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่บิดามีรายได้ระดับ 5,001-10,000 บาท โดยเป็นกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 43.3 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อร้อยละ 35.6 รายได้ของมารดานั้นกลุ่มศึกษาต่อส่วนใหญ่มารดามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ถึงร้อยละ 46.0 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มารดามีรายได้ระดับ 5,001 - 10,000 บาท ถึงร้อยละ 41.8

ตารางที่ 13 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและการทำงานหารายได้พิเศษ

รายการ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว				
ต่ำกว่า 1,000 บาท	29	12.0	20	8.4
1,001-2,000 บาท	124	51.5	101	42.3
2,001-3,000 บาท	64	26.6	76	31.8
3,001-4,000 บาท	19	7.9	27	11.3
มากกว่า 4,000 บาท	5	2.1	15	6.3
การทำงานหารายได้พิเศษ				
ทำงาน	150	61.0	99	41.4
ไม่ได้ทำงาน	96	39.0	140	58.6

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวประมาณ 1,001-2,000 บาทต่อเดือน โดยเป็นกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 51.5 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อร้อยละ 42.3 ส่วนการทำงานหารายได้พิเศษนั้น กลุ่มศึกษาต่อส่วนใหญ่ทำงานหารายได้พิเศษถึงร้อยละ 61.0 แต่กลุ่มไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานหารายได้พิเศษถึงร้อยละ 58.6

ตารางที่ 14 เหตุผลในการเข้าศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษา

รายการ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลในการเข้าศึกษา				
บิดามารดาสนับสนุน	63	25.7	64	27.0
รักการแสดง	109	44.5	89	37.6
คิดว่าเรียนง่าย	13	5.3	29	12.2
มีความถนัด	48	19.6	42	17.7
อื่น ๆ	12	4.9	13	5.5
ผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษา				
บิดามารดา	226	91.9	223	92.9
ญาติพี่น้อง	7	2.8	9	3.8
ตนเอง	12	4.9	5	1.3
อื่น ๆ	1	.4	1	2.1

จากตารางที่ 14 พบว่า เหตุผลในการเข้าศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่คือ รักการแสดง โดยเป็นกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 44.5 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อร้อยละ 37.6 รองลงมาคือบิดามารดาสนับสนุนร้อยละ 25.7 และ ร้อยละ 27.0 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาส่วนใหญ่คือบิดามารดาโดยเป็นกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 91.9 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อร้อยละ 92.9

ตารางที่ 15 การได้รับคัดเลือกแสดงและคะแนนเฉลี่ยสะสม

รายการ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับคัดเลือกแสดง				
1. ในประเทศ				
ได้รับคัดเลือกมากกว่า 10 ครั้ง	216	88.5	59	24.6
ได้รับคัดเลือกน้อยกว่า 10 ครั้ง	16	6.6	155	64.6
ไม่เคยได้รับคัดเลือก	12	4.9	26	10.8
2. ต่างประเทศ				
ได้รับคัดเลือก	21	8.5	16	6.6
ไม่ได้รับคัดเลือก	223	90.7	225	93.4
คะแนนเฉลี่ยสะสม				
1.00 - 2.00	1	0.5	1	0.5
2.01 - 3.00	101	52.1	101	53.7
3.01 - 4.00	92	47.4	86	45.7

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่จะได้รับคัดเลือกแสดงในประเทศมากกว่า 10 ครั้งถึงร้อยละ 88.5 ส่วนในต่างประเทศนั้นส่วนใหญ่ไม่ได้รับคัดเลือกถึงร้อยละ 90.7 สำหรับกลุ่มที่ไม่ศึกษาต่อนั้นส่วนใหญ่จะได้รับคัดเลือกแสดงในประเทศน้อยกว่า 10 ครั้งถึงร้อยละ 64.6 ในต่างประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้รับคัดเลือกร้อยละ 93.4 ในด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01-3.00 โดยเป็นกลุ่มศึกษาต่อร้อยละ 52.1 และกลุ่มไม่ศึกษาต่อร้อยละ 53.7

ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งถามเกี่ยวกับด้านตัวนักศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งหมด 90 ตัวแปร ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของตัวแปรในแต่ละปัจจัยดังนี้

ก. ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ได้แก่

EDU หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับความสามารถในการเรียน

SAT หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับบุคลิกภาพและความพึงพอใจในวิชาชีพ

FAMILY หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ข. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่

INCOME หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย รายได้ของครอบครัว

JOB หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับภาวะการทำงานและความต้องการของสังคม

ค. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ได้แก่

BUILD หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับอาคารสถานที่

TEACH หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ADM หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับการบริหาร

PEER หมายถึง กลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน

(ดูรายละเอียดสัญลักษณ์ได้ในภาคผนวก จ)

จากนั้นนำตัวแปรทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลจำนวน 90 ตัวแปรมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (รายละเอียดของการเปรียบเทียบข้อมูลโดยการทดสอบค่าทีแสดงไว้ในภาคผนวก ค) ได้ข้อมูลที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 73 ตัวแปร

2. เนื่องจากผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ไว้ว่า

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องน้อย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พิจารณาตัดตัวแปร 28 ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่มต่ำกว่า 2.49 ออกจากตัวแปรที่แตกต่าง 73 ตัวแปร จึงได้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 45 ตัวแปร

3. นำตัวแปร 45 ตัวแปรมาวิเคราะห์องค์ประกอบของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มเพื่อให้ได้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ปรากฏว่าได้เมตริกสหสัมพันธ์ขนาด 45 x 45 โดยมีค่าเงื่อนไขการวิเคราะห์องค์ประกอบดังนี้

3.1 ค่า KMO (Kaiser Meyer-Olkin) = 0.87132

3.2 ค่า Bartlett Test of Sphericity = 9306.62

ค่า Significance = 0.000

วิเคราะห์องค์ประกอบด้วยวิธีองค์ประกอบสำคัญ (Principle Components Analysis, PC) และหมุนแกนแบบออร์ทोगอนอล (Orthogonal) โดยวิธีแวร์แม็กซ์ (Varimax) (รายละเอียดของค่าความสัมพันธ์ ค่าไอเกน ร้อยละสะสมของตัวประกอบหลังหมุนแกน และน้ำหนักของตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบ แสดงไว้ในภาคผนวก ง) ปรากฏว่าตัวแปรทั้งหมดจัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบที่เป็นอิสระจากกัน 11 องค์ประกอบ มีค่าความแปรปรวนร่วม (Eigen Value) ตั้งแต่ 1.10145 - 9.70457 จึงเลือกองค์ประกอบที่มีค่าความแปรปรวนร่วมตั้งแต่ 1.5 ขึ้นไป อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 48.6 มีตัวแปรร่วมที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ .45000 เนื่องจากเป็นระดับที่ตัวแปรจัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบที่มีความหมายชัดเจน ดังนั้นจึงได้ตัวแปรร่วมสำคัญ 29 ตัวแปรใน 6 องค์ประกอบ ดังแสดงในตารางที่ 16 - 21 ดังนี้

ตารางที่ 16 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อใน
องค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน

ตัวแปร	ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ	น้ำหนักองค์ประกอบ
PEER 4	1.	รู้สึกผูกพันกับเพื่อน	.81740
PEER 2	2.	เพื่อนให้ความช่วยเหลือ	.76735
PEER 1	3.	มีเพื่อนเรียนเป็นกลุ่มในสาขาวิชาเดียวกัน	.70869
PEER 3	4.	มีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ	.70410
PEER 5	5.	ถ้าศึกษาต่อสถาบันอื่นต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนใหม่	.57989
ค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่มาจากองค์ประกอบนี้			21.16
ค่าไอเกน (Eigen Value)			9.70457

จากตารางที่ 16 พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมีตัวแปรที่บอกลักษณะร่วมกันอยู่ 5 ตัวแปร มีค่าความแปรปรวนรวมกัน = 9.70457 และน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .57989 - .81740 ตัวแปรเหล่านี้กล่าวถึงความผูกพันกับเพื่อน เพื่อนให้ความช่วยเหลือ มีเพื่อนเรียนเป็นกลุ่มในสาขาวิชาเดียวกัน มีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ และถ้าศึกษาต่อสถาบันอื่นต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนใหม่

ตารางที่ 17 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อใน
องค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ตัวแปร	ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ	น้ำหนักองค์ประกอบ
EDU 4	1.	มีความถนัดในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี	.82247
EDU 1	2.	มีพรสวรรค์ด้านนาฏศิลป์ดนตรี	.72978
EDU 3	3.	ผลการเรียนด้านวิชาศิลปะที่ผ่านมาดี	.70564
SAT 1	4.	รักการแสดง	.62568
SAT 3	5.	รู้สึกว่ายเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ได้ดีกว่าการเรียนด้านอื่นๆ	.53437
ค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่มาจากองค์ประกอบนี้			10.1
ค่าไอเกน (Eigen Value)			4.54386

จากตารางที่ 17 พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมีตัวแปรที่บอก
ลักษณะร่วมกันอยู่ 5 ตัวแปร มีค่าความแปรปรวนรวมกัน = 4.54386 และน้ำหนักองค์ประกอบ
ตั้งแต่ .53437 - .82247 ตัวแปรเหล่านี้กล่าวถึงความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี
มีพรสวรรค์ในด้านนาฏศิลป์ดนตรี ผลการเรียนด้านวิชาศิลปะที่ผ่านมาดี รักการแสดง และรู้สึกว่าย
เรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีได้ดีกว่าการเรียนด้านอื่นๆ นอกจากนี้เห็นได้ว่าตัวแปรในกลุ่มตัวแปร
เกี่ยวกับความสามารถในการเรียน (EDU) และกลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับบุคลิกภาพความพึงพอใจในวิชาชีพ
(SAT) มาอยู่รวมในองค์ประกอบเดียวกัน ทั้งนี้เพราะเป็นกลุ่มตัวแปรในปัจจัยเดียวกันคือ ปัจจัยด้าน
ตัวนักศึกษา

ตารางที่ 18 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อใน
องค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน

ตัวแปร	ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ	น้ำหนักองค์ประกอบ
PEER 9	1.	เพื่อนชอบอิจจจากันแกล้ง	.77283
PEER 6	2.	มีปัญหาในกลุ่มเพื่อน	.77043
PEER 7	3.	ไม่มีเพื่อนสนิทในวิทยาลัย	.75788
PEER 8	4.	ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อน	.70572
PEER 10	5.	ต้องการพบเพื่อนใหม่	.57459
ค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่มาจากองค์ประกอบนี้			5.2
ค่าไอเกน (Eigen Value)			2.35200

จากตารางที่ 18 พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมีตัวแปรที่บอกลักษณะร่วมกันอยู่ 5 ตัวแปร มีค่าความแปรปรวนรวมกัน = 2.35200 และน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .57459 - .77283 ตัวแปรเหล่านี้กล่าวถึงการมีปัญหาในกลุ่มเพื่อน เพื่อนชอบอิจจจากันแกล้ง ไม่มีเพื่อนสนิทในวิทยาลัย ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อน และต้องการพบเพื่อนใหม่

ตารางที่ 19 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อใน
องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ตัวแปร	ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ	น้ำหนักองค์ประกอบ
FAMILY 3	1.	ผู้ปกครองสามารถส่งเสียให้เรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้	.78568
INCOME 2	2.	มีทุนสามารถเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้	.63632
INCOME 4	3.	ค่าใช้จ่ายในการเรียนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ไม่สูงเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น	.59908
FAMILY 4	4.	รู้สึกว่าตนเองโชคดีมีโอกาสได้เรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์	.56529
INCOME 5	5.	การเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ทำให้สามารถหารายได้พิเศษได้	.53704
ค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่มาจากองค์ประกอบนี้			4.3
ค่าไอเกน (Eigen Value)			1.94205

จากตารางที่ 19 พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมีตัวแปรที่บอกลักษณะร่วมกันอยู่ 5 ตัวแปร มีค่าความแปรปรวนรวมกัน = 1.94205 และน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .53704 - .78568 ตัวแปรเหล่านี้กล่าวถึงการสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา คือผู้ปกครองสามารถส่งเสียให้เรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ มีทุนในการเรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียนที่วิทยาลัยไม่สูง รู้สึกว่าตนเองโชคดีที่เรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ และการเรียนต่อสามารถหารายได้พิเศษได้ นอกจากนี้เห็นได้ว่าตัวแปรในกลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (FAMILY) และกลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย รายได้ครอบครัว (INCOME) ซึ่งเป็นตัวแปรในปัจจัยที่ต่างกันแต่มาอยู่รวมในองค์ประกอบเดียวกัน ทั้งนี้เพราะตัวแปรมีความสัมพันธ์ต่อกันเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ซึ่งส่งผลต่อการส่งเสียของผู้ปกครอง

ตารางที่ 20 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อใน
องค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ตัวแปร	ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ	น้ำหนักองค์ประกอบ
EDU 6	1.	ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะ	.81705
EDU 8	2.	การเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีไม่เหมาะสมกับตนเอง	.77419
EDU 7	3.	ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาสามัญ	.65405
EDU 9	4.	ฝีมือไม่สามารถพัฒนาขึ้นได้ดีกว่านี้	.60471
SAT 6	5.	ไม่ชอบการแสดง	.50402
ค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่มาจากองค์ประกอบนี้			3.8
ค่าไอเกน (Eigen Value)			1.69676

จากตารางที่ 20 พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมีตัวแปรที่บอก
ลักษณะร่วมกันอยู่ 5 ตัวแปร มีค่าความแปรปรวนรวมกัน = 1.69676 และน้ำหนักองค์ประกอบ
ตั้งแต่ .50402 - .81725 ตัวแปรเหล่านี้กล่าวถึงความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์
ดนตรีคือ ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะและวิชาสามัญ การเรียนด้านนี้ไม่เหมาะสมกับตนเอง
ฝีมือไม่พัฒนา และไม่ชอบการแสดง นอกจากนี้เห็นได้ว่าตัวแปรในกลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับความสามารถ
ในการเรียน (EDU) และกลุ่มตัวแปรเกี่ยวกับบุคลิกภาพและความพึงพอใจในวิชาชีพ (SAT) มาอยู่
รวมในองค์ประกอบเดียวกัน ทั้งนี้เพราะเป็นกลุ่มตัวแปรในองค์ประกอบเดียวกันคือปัจจัยด้านตัวนักศึกษา

ตารางที่ 21 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อใน
องค์ประกอบที่ 6 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ตัวแปร	ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ	น้ำหนักองค์ประกอบ
JOB 1	1.	อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีกำลังเป็นที่ต้องการของสังคม	.72026
JOB 4	2.	อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมีรายได้สูง	.71139
JOB 2	3.	รัฐบาลให้การสนับสนุนและความสำคัญต่อการศึกษา ด้านนาฏศิลป์ดนตรี	.69782
JOB 3	4.	สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วสามารถ ประกอบอาชีพได้หลายด้าน	.69385
ค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่มาจากองค์ประกอบนี้			3.6
ค่าไอเกน (Eigen Value)			1.61592

จากตารางที่ 21 พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมีตัวแปรที่บอกลักษณะร่วมกันอยู่ 4 ตัวแปร มีค่าความแปรปรวนรวมกัน = 1.61592 และน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .69385 - .72026 ตัวแปรเหล่านี้กล่าวถึงความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี คือ อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีกำลังเป็นที่ต้องการของสังคมและมีรายได้สูง รัฐบาลให้การสนับสนุนรวมทั้งสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน

ผลจากการศึกษาปัจจัยโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบปรากฏว่า องค์ประกอบเหล่านี้ เป็นองค์ประกอบในปัจจัยทั้ง 3 ด้านคือ

1. ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ได้แก่

องค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

องค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่

องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา

องค์ประกอบที่ 6 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน

องค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน

นอกจากนี้พบว่า ข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งนำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t -test) มีตัวแปรบางตัวที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มสูง คือ

ข้อที่ 49 ความผูกพันกับสถาบัน (กลุ่มศึกษาต่อ $\bar{X} = 3.08$ กลุ่มไม่ศึกษาต่อ $\bar{X} = 2.85$)

ข้อที่ 63 ต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ทันสมัย (กลุ่มศึกษาต่อ $\bar{X} = 3.20$ กลุ่มไม่ศึกษาต่อ

$\bar{X} = 3.28$)

ส่วนตัวแปรซึ่งกลุ่มไม่ศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่

ข้อที่ 13 รูปร่างไม่พอเหมาะ ($\bar{X} = 3.15$)

ข้อที่ 14 ใบหน้าไม่เด่น ($\bar{X} = 3.09$)

ข้อที่ 17 ไม่พึงพอใจในอาชีพครูและศิลปิน ($\bar{X} = 2.66$)

ข้อที่ 22 ญาติหรือบุคคลในครอบครัวไม่สนับสนุนให้มีอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ($\bar{X} = 3.06$)

ข้อที่ 23 ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ ($\bar{X} = 3.09$)

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 3 ด้านคือ ด้านตัวนักศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน มี 6 องค์ประกอบคือ

องค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน

องค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

องค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน

องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา

องค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี

องค์ประกอบที่ 6 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบมาเปรียบเทียบปัจจัยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 22 - 27 ดังนี้

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบปัจจัยด้านตัวนักศึกษาใน

องค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. มีความถนัดในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี	2.69	0.89	2.15	1.31	5.21**
2. มีพรสวรรค์ด้านนาฏศิลป์ดนตรี	2.49	1.00	2.03	1.28	4.28**
3. ผลการเรียนด้านวิชาศิลปะที่ผ่านมาดี	2.80	0.72	2.32	1.19	5.21**
4. รักการแสดง	3.24	0.88	2.32	1.44	8.68**
5. รู้สึกว่าเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ได้ดีกว่าการเรียนด้านอื่นๆ	2.89	1.03	1.78	1.41	9.63**

** P < 0.01

จากตารางที่ 22 พบว่า ตัวแปรของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.78 - 3.24 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.72 - 1.44 ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง 2 กลุ่มคือ รักการแสดง (กลุ่มศึกษาต่อ \bar{X} = 3.24 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ \bar{X} = 2.32) ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มศึกษาต่อคือมีพรสวรรค์ในด้านนาฏศิลป์ดนตรี (\bar{X} = 2.49) กลุ่มไม่ศึกษาต่อคือรู้สึกว่าเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีได้ดีกว่าการเรียนด้านอื่นๆ (\bar{X} = 1.78) ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลในองค์ประกอบ พบว่ากลุ่มศึกษาต่อจะมีความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ กล่าวคือมีความถนัดในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี มีพรสวรรค์ ผลการเรียนวิชาศิลปะดี รักการแสดง และรู้สึกว่าเรียนวิชาชีพด้านนี้ได้ดีกว่าด้านอื่นๆ

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบปัจจัยด้านตัวนักศึกษาในองค์ประกอบที่ 2 ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนั้น กลุ่มศึกษาต่อมีความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสูงสุดคือรักการแสดง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่ำสุดคือมีพรสวรรค์ในด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบปัจจัยด้านตัวนักศึกษาใน

องค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะ	2.13	1.03	2.50	1.27	-3.39**
2. การเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีไม่เหมาะสม กับตนเอง	2.20	1.10	2.63	1.29	-3.86**
3. ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาสามัญ	2.04	0.93	2.60	1.17	-5.70**
4. ฝีมือไม่สามารถพัฒนาขึ้นได้ดีกว่านี้	2.15	1.07	2.96	1.15	-7.96**
5. ไม่ชอบการแสดง	2.50	0.97	3.04	1.10	-5.62**

** P < 0.01

จากตารางที่ 23 พบว่า ตัวแปรของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.04 - 3.04 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.93 - 1.29 ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง 2 กลุ่มคือ ไม่ชอบการแสดง (กลุ่มศึกษาต่อ \bar{X} = 2.50 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ \bar{X} = 3.04) ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มศึกษาต่อคือไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาสามัญ (\bar{X} = 2.04) กลุ่มไม่ศึกษาต่อคือไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะ (\bar{X} = 2.50) ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลในองค์ประกอบพบว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อมีความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีมากกว่ากลุ่มศึกษาต่อ กล่าวคือไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะและวิชาสามัญ การเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีไม่เหมาะสมกับตนเอง ฝีมือไม่พัฒนาและไม่ชอบการแสดง

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบปัจจัยด้านตัวนักศึกษาในองค์ประกอบที่ 5 ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนั้น กลุ่มไม่ศึกษาต่อมีความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีมากกว่ากลุ่มศึกษาต่อ โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสูงสุดคือไม่ชอบการแสดง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่ำสุดคือไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะ

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมใน

องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ผู้ปกครองสามารถส่งเสียให้เรียนต่อ ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้	3.07	1.12	2.22	1.70	6.60**
2. มีทุนสามารถเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้	2.56	1.26	1.71	1.63	6.46**
3. ค่าใช้จ่ายในการเรียนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ ไม่สูงเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น	2.79	1.36	1.93	1.68	6.19**
4. รู้สึกว่าตนเองโชคดีมีโอกาสได้เรียนต่อที่ วิทยาลัยนาฏศิลป์	2.90	1.05	1.97	1.52	7.93**
5. การเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ทำให้ สามารถหารายได้พิเศษได้	3.14	1.05	2.19	1.54	8.11**

** P < 0.01

จากตารางที่ 24 พบว่า ตัวแปรของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.74 - 3.14 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 1.05 - 1.70 ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มศึกษาต่อ คือการเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ทำให้สามารถหารายได้พิเศษได้ ($\bar{X} = 3.14$) กลุ่มไม่ศึกษาต่อ คือผู้ปกครองส่งเสียให้เรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ ($\bar{X} = 2.22$) ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของ ทั้ง 2 กลุ่ม คือมีทุนสามารถเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ (กลุ่มศึกษาต่อ $\bar{X} = 2.56$ กลุ่มไม่ศึกษาต่อ $\bar{X} = 1.71$) ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลในองค์ประกอบ พบว่ากลุ่มศึกษาต่อได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษามากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ กล่าวคือผู้ปกครองสามารถส่งเสียให้เรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ มีทุนเรียนต่อ ค่าใช้จ่ายในการเรียนที่วิทยาลัยไม่สูง รู้สึกว่าโชคดี

ที่ได้เรียนต่อและการเรียนต่อที่วิทยาลัยทำให้สามารถหารายได้พิเศษได้

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมในองค์ประกอบที่ 4 ของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มนั้น กลุ่มศึกษาต่อได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่วิทยาลัย นามาศิลปมากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสูงสุดคือการเรียนต่อที่วิทยาลัยนามาศิลปทำให้สามารถหารายได้พิเศษได้ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่ำสุดคือมีทุนสามารถเรียนต่อที่วิทยาลัยนามาศิลปได้

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมใน

องค์ประกอบที่ 6 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีกำลังเป็นที่ต้องการของสังคม	2.84	1.04	1.77	1.49	9.30**
2. อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมีรายได้สูง	2.60	0.88	1.59	1.28	9.79**
3. รัฐบาลให้การสนับสนุนและความสำคัญต่อการศึกษาด้านนาฏศิลป์ดนตรี	2.81	1.06	1.86	1.45	7.98**
4. สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	2.94	0.89	2.03	1.24	9.00**

** P < 0.01

จากตารางที่ 25 พบว่า ตัวแปรของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.77 - 2.94 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.88 - 1.49 ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง 2 กลุ่มคือ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน (กลุ่มศึกษาต่อ \bar{X} = 2.94 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ \bar{X} = 2.03) ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มศึกษาต่อคืออาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมีรายได้สูง (\bar{X} = 2.60) กลุ่มไม่ศึกษาต่อคืออาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีกำลังเป็นที่ต้องการของสังคม (\bar{X} = 1.77) ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลในองค์ประกอบ พบว่ากลุ่มศึกษาต่อมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ กล่าวคือมีความมั่นใจว่าอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีกำลังเป็นที่ต้องการของสังคม อาชีพด้านนี้มีรายได้สูง รัฐบาลให้การสนับสนุน และ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมในองค์ประกอบที่ 6 ของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มนั้น กลุ่มศึกษาต่อมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสูงสุดคือสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้ว สามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน ตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่ำสุดคืออาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมีรายได้สูง

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันใน
องค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. รู้สึกผูกพันกับเพื่อน	3.38	0.90	2.78	1.41	5.38**
2. เพื่อนให้ความช่วยเหลือ	3.08	0.91	2.60	1.36	4.45**
3. มีเพื่อนเรียนเป็นกลุ่มในสาขาวิชาเดียวกัน	3.21	1.02	2.62	1.38	5.27**
4. มีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ	2.65	1.10	1.92	1.42	6.23**
5. ถ้าศึกษาต่อสถาบันอื่นต้องปรับตัวให้เข้ากับ เพื่อนใหม่	3.19	1.01	2.27	1.64	7.18**

** P < 0.01

จากตารางที่ 26 พบว่า ตัวแปรของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.92 - 3.38 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.90 - 1.64 ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง 2 กลุ่มคือ รู้สึกผูกพันกับเพื่อน (กลุ่มศึกษาต่อ \bar{X} = 3.38 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ \bar{X} = 2.78) ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือมีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ (กลุ่มศึกษาต่อ \bar{X} = 2.65 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ \bar{X} = 1.92) ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลในองค์ประกอบ พบว่ากลุ่มศึกษาต่อมีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ กล่าวคือมีความรู้สึกผูกพันกับเพื่อน เพื่อนให้ความช่วยเหลือ มีเพื่อนเรียนเป็นกลุ่มในสาขาวิชาเดียวกัน มีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ และถ้าศึกษาต่อสถาบันอื่นต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนใหม่

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันในองค์ประกอบที่ 1 ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนั้น กลุ่มศึกษาต่อมีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อ โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสูงสุดคือรู้สึกผูกพันกับเพื่อน ตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่ำสุดคือมีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันใน
องค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ	กลุ่มศึกษาต่อ		กลุ่มไม่ศึกษาต่อ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. เพื่อนขอขบอิจจากล้นเกล้า	2.46	1.23	3.31	1.01	-8.34**
2. มีปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน	2.35	1.03	3.19	0.82	-9.98**
3. ไม่มีเพื่อนสนิทในวิทยาลัย	2.62	1.00	3.32	0.74	-8.80**
4. ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อน	2.63	1.14	3.44	0.97	-8.46**
5. ต้องการพบเพื่อนใหม่	1.72	1.50	2.60	1.33	-6.79**

** P < 0.01

จากตารางที่ 27 พบว่า ตัวแปรของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.72 - 3.44 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.74 - 1.50 ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง 2 กลุ่มคือ ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อน (กลุ่มศึกษาต่อ \bar{X} = 2.63 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ \bar{X} = 3.44) ตัวแปรที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือต้องการพบเพื่อนใหม่ (กลุ่มศึกษาต่อ \bar{X} = 1.72 กลุ่มไม่ศึกษาต่อ \bar{X} = 2.60) ผลจากการเปรียบเทียบข้อมูลในองค์ประกอบ พบว่ากลุ่มไม่ศึกษาต่อไปศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มศึกษาต่อ กล่าวคือกลุ่มไม่ศึกษาต่อมีปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน เพื่อนขอขบอิจจากล้นเกล้า ไม่มีเพื่อนสนิทในวิทยาลัย ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อนและต้องการพบเพื่อนใหม่

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันในองค์ประกอบที่ 3 ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนั้น กลุ่มไม่ศึกษาต่อมีการไปศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มศึกษาต่อ โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องสูงสุดคือศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อน และตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่ำสุดคือต้องการพบเพื่อนใหม่

สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยระหว่างกลุ่มศึกษาต่อกับกลุ่มไม่ศึกษาต่อ

ผลจากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ของนักศึกษากลุ่มศึกษาต่อกับกลุ่มไม่ศึกษาต่อ แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยแต่ละด้านดังนี้

ตารางที่ 28 สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านตัวนักศึกษา

กลุ่มศึกษาต่อ	กลุ่มไม่ศึกษาต่อ
องค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียน วิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี	องค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการ เรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี
1. มีความถนัดในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี 2. มีพรสวรรค์ด้านนาฏศิลป์ดนตรี 3. ผลการเรียนด้านวิชาศิลปะที่ผ่านมาดี 4. รักการแสดง 5. รู้สึกว่าเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ได้ดีกว่าการเรียนด้านอื่นๆ	1. ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะ 2. การเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรีไม่เหมาะสม กับตนเอง 3. ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาสามัญ 4. ฝีมือไม่สามารถพัฒนาขึ้นได้ดีกว่านี้ 5. ไม่ชอบการแสดง

จากตารางที่ 28 พบว่าปัจจัยด้านตัวนักศึกษาของกลุ่มศึกษาต่อ คือ องค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ได้แก่ มีความถนัดในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี มีพรสวรรค์ ผลการเรียนวิชาศิลปะดี รักการแสดง และรู้สึกว่าเรียนวิชาชีพด้านนี้ได้ดีกว่าด้านอื่น สำหรับกลุ่มไม่ศึกษาต่อคือ องค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี ได้แก่ ไม่พึงพอใจในผลการเรียนวิชาศิลปะและวิชาสามัญ ไม่ชอบการแสดง ฝีมือไม่พัฒนา และการเรียนด้านนี้ไม่เหมาะสมกับตนเอง

ตารางที่ 29 สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

กลุ่มศึกษาต่อ	กลุ่มไม่ศึกษาต่อ
<u>องค์ประกอบที่ 4</u> การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายในการศึกษา	ไม่ปรากฏว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
1. ผู้ปกครองสามารถส่งเสียให้เรียนต่อ ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ 2. มีทุนสามารถเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ 3. ค่าใช้จ่ายในการเรียนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ ไม่สูงเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น 4. รู้สึกว่าตนเองโชคดีมีโอกาสได้เรียนต่อที่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ 5. การเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ทำให้ สามารถหารายได้พิเศษได้	
<u>องค์ประกอบที่ 6</u> ความมั่นใจในการประกอบ อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี	
1. อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีกำลังเป็น ที่ต้องการของสังคม 2. อาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมีรายได้สูง 3. รัฐบาลให้การสนับสนุนและความสำคัญ ต่อการศึกษาด้านนาฏศิลป์ดนตรี 4. สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ แล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน	

จากตารางที่ 29 พบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มศึกษาต่อ คือ องค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมและมีทุนเรียนต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ ค่าใช้จ่ายในการเรียนไม่สูง รู้สึกว่าตนเองโชคดีที่ได้เรียนต่อ และการเรียนต่อที่วิทยาลัยทำให้สามารถหารายได้พิเศษได้ องค์ประกอบที่ 6 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ได้แก่ อาชีพด้านนี้กำลังเป็นที่ต้องการของสังคมและมีรายได้สูง รัฐบาลให้การสนับสนุน รวมทั้งสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้าน

ตารางที่ 30 สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน

กลุ่มศึกษาต่อ	กลุ่มไม่ศึกษาต่อ
องค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน	องค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน
1. รู้สึกผูกพันกับเพื่อน	1. เพื่อนชอบอิจฉากลั่นแกล้ง
2. เพื่อนให้ความช่วยเหลือ	2. มีปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน
3. มีเพื่อนเรียนเป็นกลุ่มในสาขาวิชาเดียวกัน	3. ไม่มีเพื่อนสนิทในวิทยาลัย
4. มีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ	4. ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อน
5. ถ้าศึกษาต่อสถาบันอื่นต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนใหม่	5. ต้องการพบเพื่อนใหม่

จากตารางที่ 30 พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ของกลุ่มศึกษาต่อ คือ องค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน ได้แก่ รู้สึกผูกพันกับเพื่อน เพื่อนให้ความช่วยเหลือ มีเพื่อนเรียนเป็นกลุ่ม มีเพื่อนสนิทศึกษาต่อ และถ้าศึกษาต่อสถาบันอื่นต้องปรับตัวให้ เข้ากับเพื่อนใหม่ ส่วนกลุ่มไม่ศึกษาต่อ คือ องค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน ได้แก่ เพื่อนชอบอิจฉากลั่นแกล้ง มีปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ไม่มีเพื่อนสนิท ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามเพื่อน และต้องการพบเพื่อนใหม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา สาเหตุที่นักศึกษาลดจำนวนลงโดยไม่ศึกษาต่อ แนวทางการแก้ปัญหาการลาออกของนักศึกษา ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันและการจัดกิจกรรมการแนะแนวทางการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ นำเสนอในรูปความเรียง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยจำนวน 10 คน สรุปผลการสัมภาษณ์เป็นความเรียงประกอบการบรรยาย ดังนี้

1. ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงนั้น จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารจำนวน 5 คน เห็นว่าเป็นปัจจัยเกี่ยวกับศิลปะนิสัยและความสนใจตลอดจนความรักในวิชาชีพนาฏศิลป์ดนตรีอย่างแท้จริง รวมทั้งนักศึกษามีความต้องการที่จะประกอบอาชีพครูทางด้านนี้ในอนาคต

1.2 ผู้บริหารจำนวน 6 คน เห็นว่าเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการศึกษากล่าวคือนักศึกษาพบว่า ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนและการร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรที่ผ่านมามีได้รับคัดเลือกให้แสดงนาฏศิลป์ดนตรีเป็นประจำ จึงต้องการศึกษาต่อให้สำเร็จตามหลักสูตรถึงระดับปริญญาตรี

1.3 ผู้บริหารจำนวน 3 คน เห็นว่าเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับความผูกพันกับสถาบันและผู้สอนที่นักศึกษามีความเชื่อถือศรัทธา เนื่องจากนักศึกษาใช้ระยะเวลาในการศึกษาที่วิทยาลัยเป็นเวลานานอย่างน้อย 6 ปี จึงเกิดความผูกพันทำให้ศึกษาต่อไปจนถึงระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง

1.4 ผู้บริหารจำนวน 2 คน เห็นว่าเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เนื่องจากการศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์นั้นใช้ทุนในการศึกษาต่ำกว่าสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ

ทำให้ผู้ปกครองสามารถให้การสนับสนุนการศึกษาได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษานั้นมีปัจจัยสำคัญที่มีผลอย่างเด่นชัด คือ ศิลปนิสัย ความรักในวิชาชีพ ความสำเร็จในการศึกษาที่ผ่านมาโดยพิจารณาจากการคัดเลือกแสดงกิจกรรม รวมทั้งความรักความผูกพันกับสถาบันและครูอาจารย์ ส่วนปัจจัยสุดท้ายก็คือค่าใช้จ่ายในการศึกษา

2. สาเหตุที่นักศึกษาลดจำนวนลงโดยไม่ศึกษาต่อ

ผู้บริหารจำนวน 10 คนเห็นว่า การที่นักศึกษาลาออกเมื่อจบการศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางโดยไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงนั้น ผู้บริหารส่วนใหญ่กล่าวว่าเป็นเพราะนักศึกษาต้องการเปลี่ยนสายการเรียนไปสู่สาขาอื่น เนื่องจากมีสถาบันให้เลือกเรียนได้หลากหลายมากขึ้นทั้งของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งนี้การเปลี่ยนสายการเรียนของนักศึกษาอาจมาจากการที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีแต่มีผลการเรียนทางด้านวิชาสามัญดีกว่า นอกจากนี้นักศึกษาบางส่วนไม่มั่นใจในการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาโดยเกรงว่าจะหางานทำได้ยาก อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อบางส่วนเป็นเพราะเกิดความเบื่อหน่ายเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนของวิทยาลัย ตลอดจนมีความเบื่อหน่ายการฝึกซ้อมการแสดงที่ต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมค่อนข้างมากและมีการปฏิบัติราชการพิเศษด้านการแสดงเป็นประจำ แต่ทั้งนี้นักศึกษาบางส่วนที่ลาออกโดยไม่ศึกษาต่อ เพราะได้รับคัดเลือกไปแสดงน้อยหรือไม่เคยได้รับคัดเลือกเลยก็มี สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือ นักศึกษาไม่พึงพอใจในกฎระเบียบที่เข้มงวดของวิทยาลัย รวมทั้งไม่มีความประทับใจในสภาพแวดล้อมของสถาบัน

สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาลดจำนวนลงโดยลาออกไปศึกษาต่อสถาบันอื่น ๆ นั้น เพราะต้องการเปลี่ยนสายการเรียนใหม่ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องไปถึงการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา แต่ก็มีนักศึกษาบางส่วนที่จะลาออกเพราะเกิดความเบื่อหน่ายสภาพแวดล้อม การเรียนการสอน กฎระเบียบของวิทยาลัย ตลอดจนการที่ไม่ได้รับคัดเลือกให้แสดงกิจกรรม หรือได้รับคัดเลือกให้แสดงบ่อยมากเกินไป ก็เป็นสาเหตุที่มีผลต่อการลาออกของนักศึกษาทำให้นักศึกษาของวิทยาลัยลดจำนวนลงด้วย

3. แนวทางการแก้ปัญหาการไม่ศึกษาต่อของนักศึกษา

การแก้ปัญหาการไม่ศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งผู้บริหารได้ให้แนวความคิดไว้หลายประการ ดังนี้

3.1 ต้องเร่งสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และสร้างความมั่นใจในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา มีการแนะแนวอาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถประกอบอาชีพนั้น ๆ ได้ และมีการประสานงานติดต่อกับตลาดแรงงาน รวมทั้งหน่วยงานที่มีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านนี้โดยตรง ทั้งนี้สิ่งสำคัญคือวิทยาลัยต้องให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของอาชีพครูด้านนาฏศิลป์ดนตรี โดยการปลูกฝังให้นักศึกษาเห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของชาติ ที่ต้องช่วยกันอนุรักษ์สืบทอดให้คงอยู่ตลอดไป

3.2 เร่งขยายการศึกษา โดยให้วิทยาลัยนาฏศิลป์สามารถผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีได้โดยไม่ต้องสอบกับสถาบันอื่น และปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้หลากหลายในสายวิชาสามัญที่มีความจำเป็นและเป็นความต้องการของสังคมยุคใหม่ให้มากขึ้นทั้งด้านภาษาและคอมพิวเตอร์รวมทั้งพัฒนาคักยภาพของครูอาจารย์ทั้งในด้านสายสามัญและสายศิลปะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อถือศรัทธามากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าขึ้นด้วย

3.3 จัดกิจกรรมให้นักศึกษาเกิดความรักความศรัทธาในสถาบัน เป็นการสร้างความผูกพันและความประทับใจ โดยมีครูอาจารย์เป็นผู้ประสานเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดความรักความผูกพันซึ่งกันและกัน และประการที่สำคัญคือ จะต้องมีการแนะแนวถึงความแตกต่างในการเรียนศิลปะของวิทยาลัยกับสถาบันอื่น มีการชี้แจงแนะนำถึงความสำคัญของการเรียนนาฏศิลป์ในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงจนถึงระดับปริญญาตรี (สมทบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) ตลอดจนประโยชน์ของการศึกษาต่อและผลที่ได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา การประกอบอาชีพ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีแนวทางในการแก้ปัญหามากหลายประการ ที่สำคัญคือ การเร่งสร้างทัศนคติและความพึงพอใจในวิชาชีพ เสริมสร้างความรักความผูกพันกับสถาบัน และมีแนวคิดในการเร่งขยายการศึกษาให้ถึงระดับปริญญาตรีเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้จะต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนและศักยภาพของครูอาจารย์ ตลอดจนมีการแนะแนวทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการศึกษาทาง

ด้านนี้อย่างชัดเจน ควบคู่กันไปด้วยจึงจะประสบผลสำเร็จ

4. ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา

4.1 ลักษณะของผู้ที่จะศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 10 คน พบว่า ลักษณะของผู้ที่จะศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงมีลักษณะที่เด่นชัดคือเป็นผู้ที่มีศรัทธาและความรักในสาขาวิชาชีพ มีความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์ดนตรี นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะดี มีความถนัดในวิชาศิลปะ ทั้งยังมีลักษณะอารมณ์อ่อนโยน มีความสุภาพเรียบร้อยอ่อนน้อม มีความผูกพันกับครูอาจารย์และสถานที่ มีความอดทนพากเพียร อันเป็นลักษณะของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมและประพฤติตามกฎระเบียบของวิทยาลัยได้ด้วยดี

4.2 ลักษณะของผู้ที่ไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง

ผู้บริหารจำนวน 10 คน กล่าวว่าผู้ที่ไม่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงนั้นจะมีลักษณะตรงกันข้ามกับผู้ศึกษาต่อ กล่าวคือมีลักษณะของผู้ที่ไม่สนใจในการศึกษาด้านวิชาชีพอย่างแท้จริง มาศึกษาตามความต้องการของบิดามารดาผู้ปกครองหรือเลือกศึกษาตามเพื่อน เมื่อเข้ามาศึกษาแล้ว ไม่สามารถฝึกปฏิบัติได้ในเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและมีความท้อถอย เฉื่อยชา ไม่สนใจในการเรียน การฝึกเท่าที่ควร แต่ก็มีนักศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อบางกลุ่มมีลักษณะยากจนขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษา ซึ่งมีเป็นจำนวนน้อย นอกจากนี้ยังพบลักษณะที่เด่นชัดของกลุ่มผู้ไม่ศึกษาต่ออีกลักษณะหนึ่งก็คือ จะมีความรู้สึกไม่พึงพอใจในการปฏิบัติตนของบุคลากรของสถาบันคือ ครูอาจารย์ด้านนาฏศิลป์และด้านดุริยางค์ ทั้งยังมีลักษณะของการต่อต้านกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย โดยมีความคิดว่ากฎระเบียบของวิทยาลัยมีความเข้มงวดเกินไป และเหมาะสมสำหรับนักเรียนมัธยม

สรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่ศึกษาต่อและผู้ที่ไม่ศึกษาต่อนั้น มีลักษณะที่ตรงกันข้าม กล่าวคือผู้ศึกษาต่อนั้นจะเป็นผู้ที่มีลักษณะอุทิศตนรักในวิชาชีพนาฏศิลป์ดนตรีจึงมีความอดทนพากเพียรในการฝึกปฏิบัติและประพฤติตนภายใต้กฎระเบียบของวิทยาลัยได้โดยไม่มีข้อขัดข้อง ส่วนผู้ที่ไม่ศึกษาต่อนั้นเป็นผู้ที่ไม่มีความรักศรัทธาในวิชาชีพ จึงเป็นผลให้เกิดความท้อถอย เฉื่อยชาในการฝึกการเรียนและมักจะไม่พึงพอใจในบุคลากรตลอดจนกฎระเบียบของวิทยาลัย

5. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

ในด้านการประกอบอาชีพและความต้องการของสังคม ผู้บริหารทุกคนให้สัมภาษณ์ว่าเมื่อนักศึกษาจบการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วสามารถไปประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลายมิใช่เฉพาะทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีเพียงด้านเดียว เนื่องจากนักศึกษาจะมีบุคลิกภาพที่อ่อนนุ่มและเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นบุคลิกที่ได้รับการฝึกอบรมขณะศึกษาในสถาบันแต่ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องไม่เลือกงานว่าจะต้องรับราชการเพียงประการเดียว อย่างไรก็ตามในปัจจุบันปรากฏว่ามีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาวชิชาชีพนาฏศิลป์ดนตรีเพิ่มมากขึ้นในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน นอกจากนี้ศึกษายังสามารถประกอบอาชีพด้านอื่นๆ ได้อีกหลายด้าน เช่น งานด้านประชาสัมพันธ์ อาชีพอิสระ ธุรกิจโรงแรม การธนาคาร ธุรกิจการแสดง ทั้งนี้ในขณะที่นักศึกษาศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น ทางวิทยาลัยได้จัดการแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษาเป็นระยะทั้งในระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น นาฏศิลป์ชั้นกลางและนาฏศิลป์ชั้นสูง โดยมีการเชิญวิทยากรรวมทั้งนักศึกษารุ่นพี่ซึ่งจบการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพด้านต่าง ๆ มาให้คำแนะนำแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการไปทำงานแก่นักศึกษารุ่นน้อง นอกจากนี้ฝ่ายบริการแนะแนวจะแนะนำหน่วยงานสถานประกอบการต่าง ๆ แก่นักศึกษาจัดทำเอกสารแนวทางในการสมัครงาน การสัมภาษณ์ แนะนำอาชีพที่สอดคล้องกับลักษณะของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ประกอบอาชีพที่ตนสนใจและต้องการ อีกทั้งมีความมั่นใจในตนเองเมื่อไปสมัครงานตามสถานที่ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วสามารถไปประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระด้านการแสดงหรืออาชีพทางด้านธุรกิจต่าง ๆ นอกเหนือจากอาชีพครู ซึ่งวิทยาลัยได้จัดบริการแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษาเป็นระยะจนจบหลักสูตร เพื่อให้ศึกษามีแนวทางในการประกอบอาชีพตามที่ตนต้องการ

6. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน

ก. ด้านอาคารสถานที่

ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี ผู้บริหารเพียง 1 คนให้สัมภาษณ์ว่า สถานที่ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์มีความเหมาะสมกับการเรียนการ

สอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ แต่ผู้บริหารจำนวน 9 คนกล่าวว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความคับแคบของ บริเวณวิทยาลัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคบางแห่ง สำหรับห้องสมุดซึ่งเป็นแหล่งค้นคว้าของ นักศึกษานั้นยังคงมีเอกสารตำราค่อนข้างน้อยและมีขนาดเล็ก ส่วนสภาพโรงอาหารและห้องน้ำบาง แห่งต้องมีการปรับปรุง ในส่วนของสถานที่พักผ่อนและเล่นกีฬาในนั้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ในส่วนภูมิภาค บางแห่งมีสถานที่เหมาะสมและร่มรื่น แต่ในบางแห่งรวมทั้งวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานครมีสถานที่ค่อนข้างคับแคบ สำหรับห้องพยาบาลวิทยาลัยส่วนภูมิภาคบางแห่งใช้ห้องเรียนเป็นห้องพยาบาลเนื่องจาก ไม่มีห้องพยาบาลโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตามจากสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทุกแห่งยังคงมีความจำเป็นในการปรับปรุงเพิ่มเติมในส่วนที่จำเป็นเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียน การสอน รวมทั้งเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาและบุคลากร

ข. ด้านการเรียนการสอน

ปัญหาการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ดนตรี

ปัญหาในด้านการเรียนการสอนนี้ผู้บริหารทุกคนเห็นว่ามีปัญหาหลายด้าน แต่ที่มี ปัญหาปรากฏมากที่สุดก็คือ ด้านเวลาเรียนและด้านหลักสูตร กล่าวคือหลักสูตรของวิทยาลัยนาฏศิลป์มีทั้ง ด้านวิชาสามัญและวิชาศิลปะ เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละระดับชั้นมีค่อนข้างมากและซ้ำซ้อนทำให้มี เวลาฝึกซ้อมทบทวนในแต่ละวิชาค่อนข้างน้อย ทั้งนี้การเรียนนาฏศิลป์ดนตรีจำเป็นที่จะต้องใช้ทักษะ การฝึกฝนทบทวนบ่อยๆ จึงจะเกิดความชำนาญและแม่นยำ นอกจากนี้ยังพบว่าวิทยาลัยมีการปฏิบัติ ราชการพิเศษด้านการแสดงบ่อยๆ ซึ่งต้องใช้ผู้แสดงคือนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย และใช้เวลา ในการฝึกซ้อมในช่วงเวลาของการเรียน ทำให้ผู้เรียนที่ต้องปฏิบัติราชการพิเศษบ่อยๆ เรียนไม่ทัน กลุ่มเพื่อนและมีปัญหาในการเรียน ซึ่งผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าวิทยาลัยจึงควรรับงานการแสดงให้ น้อยลงและมีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนให้นักเรียนนักศึกษาได้แสดงอย่างทั่วถึง ส่วนในด้านผู้สอนนั้น วิทยาลัยเกือบทุกแห่งมีบุคลากรทางด้านการสอนอย่างเพียงพอ แต่ทั้งนี้ผู้บริหารมีความเห็นว่าต้องม ีการพัฒนาคุณภาพผู้สอนในด้านวิชาการ จริยธรรมและคุณธรรมให้มากขึ้น ส่วนปัญหาในด้านผู้เรียนที่ ปรากฏคือ วิทยาลัยยังไม่สามารถคัดผู้เรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเรียนศิลปะได้อย่างสมบูรณ์และ การเรียนการสอนในระบบหน่วยการเรียนทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียน การฝึกฝน เนื่องจากสามารถสอบแก้ตัวได้ ทำให้เป็นผลสืบเนื่องไปสู่การเรียนการสอนที่ไม่บรรลุความสำเร็จ

เท่าที่ควร นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนนักศึกษาที่ไม่ฝึกฝนตนเองและไม่พัฒนาความสามารถด้านวิชาเอกที่ศึกษาจะทำให้เกิดความเบื่อกว่าเหนื่อยและลาออกไปในที่สุด ส่วนปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์นั้นทุกวิทยาลัยยังขาดอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้วิทยาลัยบางแห่งใน ส่วนภูมิภาคยังคงขาดแคลนเครื่องดนตรีบางประเภทที่ใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งอุปกรณ์เครื่องแต่งกายผู้แสดงซึ่งต้องมีการปรับปรุงและจัดหาเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น

ค. ด้านการบริหาร

การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย

วิทยาลัยนาฏศิลป์มีการจัดการศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ซึ่งนักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับเช่นเดียวกันทั้งสองระดับ ทั้งนี้ผู้บริหารจำนวน 4 คนมีความเห็นว่าไม่เป็นปัญหาต่อการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อแต่อย่างใด แต่ผู้บริหารจำนวน 6 คนเห็นว่าควรมีการยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนในบางด้าน โดยแบ่งส่วนการใช้กฎระเบียบตามระดับชั้นของผู้เรียนเป็น 2 ระดับ คือ

ระดับชั้นต้น ระดับชั้นกลาง ใช้กฎระเบียบข้อบังคับในขอบเขตของนักเรียนมัธยมศึกษา
ระดับชั้นสูง ใช้กฎระเบียบข้อบังคับในขอบเขตของอุดมศึกษาที่ให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองตามวุฒิภาวะที่สูงขึ้น

ง. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ของนักศึกษาในด้านนี้ผู้บริหารจำนวน 7 คนเห็นว่าเพื่อนมีอิทธิพลสูงต่อการตัดสินใจของนักศึกษาเนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลในการชักจูง รวมทั้งนักศึกษาต้องการทดลองสิ่งใหม่ๆ ตามเพื่อน โดยเฉพาะนักศึกษาต่างจังหวัดจะไปศึกษาต่อในสถาบันที่กรุงเทพตามคำแนะนำของกลุ่มเพื่อน

สรุปปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันได้ว่า ในด้านอาคารสถานที่นั้นวิทยาลัยนาฏศิลป์เกือบทุกแห่งจะมีปัญหาเกี่ยวกับความคับแคบของบริเวณวิทยาลัย ส่วนในด้านการเรียนการสอนนั้นจะมีปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรที่มีมากและซ้ำซ้อน นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาที่ต้องปฏิบัติราชการพิเศษบ่อยๆ จะมีปัญหาในการเรียน เนื่องจากต้องฝึกซ้อมการแสดงทำให้เรียนไม่ทันเพื่อนในด้านผู้สอนควรมีการพัฒนาคุณภาพทั้งด้านวิชาการ จริยธรรมและคุณธรรม สำหรับด้านผู้เรียน

พบว่า ไม่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเรียนศิลปะได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้
ทุกวิทยาลัยยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย ส่วนในด้านการบริหารนั้น
ผู้บริหารเห็นว่าควรมีการยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในบางด้าน เพื่อให้เหมาะสมกับวัยและ
ระดับการศึกษาของผู้เรียน ในด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ผู้บริหารมีความเห็นว่า เพื่อนมี
อิทธิพลสูงในการชักจูงและการตัดสินใจศึกษาของนักศึกษา

7. การจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาของวิทยาลัย

การจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาของวิทยาลัยนั้น ทุกวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรม
เป็นระยะ โดยมีอาจารย์ฝ่ายแนะแนวเป็นผู้ปฏิบัติและคอยให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ใน
ด้านนาฏศิลป์ดนตรีนั้นมีการจัดการสาธิตการแสดงทั้งภายในและภายนอกสถานที่ ในด้านวิชาการ
มีการจัดบริการทดสอบและเสริมความรู้ให้นักเรียน ตลอดจนประสานความร่วมมือกับสถาบันอื่น ๆ
ในการให้บริการแนะแนว ส่วนด้านการศึกษาต่อสถาบันอื่นนั้นวิทยาลัยจะชี้แนะให้นักศึกษาตระหนัก
ถึงผลที่จะได้รับในอนาคตเมื่อศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ เปรียบเทียบกับการศึกษาในสถาบันอื่น เพื่อ
ให้นักศึกษา ใช้ดุลยพินิจพิจารณาตัดสินใจด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า ฝ่ายแนะแนวของทุกวิทยาลัยจะเป็นผู้จัดกิจกรรมการแนะแนวต่าง ๆ แก่
นักเรียนนักศึกษา มีการชี้แนะแนวทางและเปรียบเทียบการศึกษากับสถาบันอื่น เพื่อให้นักศึกษา
ได้มีโอกาสคิดและตัดสินใจในการศึกษาต่อด้วยตนเอง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มในด้านต่างๆ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร
วิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศดังนี้

ตารางที่ 31 สรุปผลการสัมภาษณ์เปรียบเทียบปัจจัยด้านตัวนักศึกษา

กลุ่มศึกษาต่อ	กลุ่มไม่ศึกษาต่อ
1. มีความศรัทธา มีความถนัดและความรัก ในสาขาวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี	1. ไม่สนใจในการศึกษาวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี อย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี มีความสุภาพเรียบร้อยและ มีความอดทนภาคเพียรในการฝึกปฏิบัติ	2. มีความท้อถอยในการฝึกปฏิบัติ
3. มีความพึงพอใจในผลการศึกษา	3. ไม่พึงพอใจในผลการศึกษา
	4. ต้องการเปลี่ยนสายการเรียนใหม่

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มศึกษาต่อมีปัจจัยด้านตัวนักศึกษาจากการสัมภาษณ์ คือเป็นผู้ที่มีศรัทธา ความถนัด ความรักในวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีมีความพึงพอใจในผลการศึกษาและมีความอดทนภาคเพียรในการฝึกปฏิบัติ สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ส่วนกลุ่มไม่ศึกษาต่อ พบว่าปัจจัยด้านตัวนักศึกษา คือ เป็นผู้ที่ไม่สนใจในการศึกษาวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรีอย่างแท้จริง มีความท้อถอยและไม่พึงพอใจในผลการศึกษาสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี และพบเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่านักศึกษาต้องการเปลี่ยนสายการเรียนใหม่

สรุปได้ว่าผลจากการสัมภาษณ์ของกลุ่มศึกษาต่อสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและการทดสอบค่าที่ในองค์ประกอบที่ 2 ความถนัดในการเรียนวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ส่วนกลุ่มไม่ศึกษาต่อสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 5 ความไม่พึงพอใจในการเรียนด้านนาฏศิลป์ดนตรี ส่วนที่เพิ่มเติมคือ นักศึกษาต้องการเปลี่ยนสายการเรียนใหม่

ตารางที่ 32 สรุปผลการสัมภาษณ์เปรียบเทียบปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

กลุ่มศึกษาต่อ	กลุ่มไม่ศึกษาต่อ
1. มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ ด้านนาฏศิลป์ดนตรี 2. เศรษฐกิจและค่าใช้จ่ายในการศึกษา ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ไม่สูง	1. ภาวะการทำงานทำเมื่อจบการศึกษา โดย คิดว่าจะหางานทำได้ยาก

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มที่ศึกษาต่อมีปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม คือ เศรษฐกิจ
ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ไม่สูงจึงสามารถศึกษาต่อไปได้ สอดคล้องกับองค์ประกอบ
ที่ 4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายในการศึกษา รวมทั้งมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ
ด้านนาฏศิลป์ดนตรี สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 6 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี
ส่วนกลุ่มไม่ศึกษาต่อนั้น พบว่าภาวะการทำงานทำมีผลทำให้ไม่ศึกษาต่อ โดยเกรงว่าเมื่อ
จบการศึกษาแล้วจะหางานทำได้ยากซึ่งไม่ปรากฏในการเปรียบเทียบปัจจัยจากแบบสอบถาม

สรุปได้ว่าผลจากการสัมภาษณ์ของกลุ่มศึกษาต่อมีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์
องค์ประกอบและการทดสอบค่าที่ในองค์ประกอบที่ 4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองและค่าใช้จ่าย
ในการศึกษา องค์ประกอบที่ 6 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี ส่วนเพิ่มเติมคือ
จบการศึกษาแล้วหางานทำได้ยาก

ตารางที่ 33 สรุปผลการสัมภาษณ์เปรียบเทียบปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน

กลุ่มศึกษาต่อ	กลุ่มไม่ศึกษาต่อ
1. มีความผูกพันกับเพื่อน 2. มีความผูกพันกับสถาบันและครูผู้สอน	1. ไม่พึงพอใจในกฎระเบียบของวิทยาลัย 2. เบื่อหน่ายการเรียนการสอนและกฎระเบียบ 3. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนในการชักจูงไปศึกษาต่อสถาบันอื่น

จากตารางที่ 33 พบว่ากลุ่มศึกษาต่อมีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน คือมีความผูกพันกับเพื่อน สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน และพบเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่ามีความผูกพันกับสถาบันและครูผู้สอนด้วย ส่วนกลุ่มไม่ศึกษาต่อจากการสัมภาษณ์ พบว่ามีอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนในการชักจูงไปศึกษาต่อสถาบันอื่น สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้พบเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่า นักศึกษาไม่ศึกษาต่อเพราะไม่พึงพอใจและเบื่อหน่ายกฎระเบียบข้อบังคับตลอดจนการเรียนการสอนของวิทยาลัย

สรุปได้ว่าผลจากการสัมภาษณ์ของกลุ่มศึกษาต่อ มีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและการทดสอบค่าที่ในองค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับกลุ่มเพื่อน ส่วนกลุ่มไม่ศึกษาต่อคือองค์ประกอบที่ 3 ศึกษาต่อสถาบันอื่นตามกลุ่มเพื่อน ส่วนเพิ่มเติมคือความผูกพันกับสถาบันและครูผู้สอน ความเบื่อหน่ายกฎระเบียบและการเรียนการสอนของวิทยาลัย